

yves serra, in memoriam

Feia anys que volia parlar de l'enginyer perpinyanès **Yves Serra** (1934-2025). Fins i tot, amb un dels seus primers col·laboradors andorrans i amic, **Xavier Beal**, havíem parlat d'anar-lo a visitar, però no es va donar. Sabíem que estava retirat des de feina quasi un parell de dècades i es dedicava al hobby de restaurar cotxes vells. I just ara, quan volia reprendre l'escrit, m'he assabentat del seu traspàs aquest març passat. I no he estat l'únic. La majoria dels amics andorrans tampoc en sabien res.

No vaig tenir la sort de coneix'l, però sempre havia sentit parlar meravelles d'ell. Va ser el primer enginyer calculista d'estructures que va treballar al país. Va tractar amb molts dels arquitectes, constructors, promotors i administracions que han fet l'Andorra actual. Des de **Ricardo Bofill**, passant per **Pere Aixàs**, **José Luís Orobítg**, **Josep Adserà**, **Antoni Pol**, **Albert Pujal**, **Alfons i Marcel·lí Valdés**, **Enric Llimona**, **Josep Puig Torner**, **Jean Bordes**, **Jordi Batlle**, **Antoni Martí**, **Josep M. Farré**, **Fermí Ginjaume**, **Joan Casamajor**, **Víctor Naudi**, **Jordi Sala**, **Xavier Rebés**, **Màrius Quintana**, **Marc Monegal**, **Patrick Gerard**, **Carles Mariné**... **Bofill** el va conèixer a Andorra, arran del projecte del Santuari de Meritxell, i ràpidament el va fitxar pels seus projectes francesos, just quan començarà a tenir èxit en el país veí.

Va estudiar a la Grande école d'ingénieurs de la construction (ESTP) de París i era ingénieur des travaux publics de l'État (ITPE). La gent el recorda com una persona metòdica que tenia perfectament endreçades i localitzades totes les obres en els que havia intervingut. Gràcies a això sabem que va treballar al nostre país interromptudament entre 1971 i 2006. Trenta-cinc anys en els quals va intervenir en 157 projectes que sumen una superfície construïda de 664.200 m².

Yves Serra, a l'esquerra de blau, en una visita d'obra a l'edifici Aixàs d'Andorra la Vella de Pere Aixàs, 1992. (Foto cedida pel mateix arquitecte).

yves serra, in memoriam

Va començar i acabar amb edificis d'ensenyament. El primer va ser un immoble de deu classes a Santa Coloma dels arquitectes J. Bordes i J. Benazet pel Consell General i el darrer l'escola de secundària d'Encamp de l'arquitecte Fermí Ginjaume per Govern. Entre mig els centres escolars Pas de la Casa (J. Benazet, J. Bordes, 1979), La Massana (F. Ginjaume, 2002), Sant Julià de Lòria (F. Benazet, F. Ginjaume i J. Casamajor, 1985) Escaldes-Engordany (J. Adserà, 1992) i l'Institut de la Margineda (M. Monegal, 1998). Va participar en l'aixecament d'hotels com l'hotel Parc de la Mola (A. Valdés i M. Valdés, 1974), hotel Panorama (E. Llimona i J.L. Orobitg, 1982) i Roc Blanc (E. Llimona, 1983) a Escaldes-Engordany, hotel Llop Gris a Canillo (J. Bordes, 1987), l'hotel Mercure i el Novotel a Andorra la Vella (P. Aixàs, 1988) o l'ampliació del Park Hotel (M. Quintana i A. Molné, 2003). I d'equipaments com ara l'aparcament robotitzat dels Pouets a Andorra la Vella (Societas Eupa i Sodimas, 1994), l'antena de Televisió al Pic del Maià per STA (P. Aixàs i J.M. Farré, 1977), la Duana andorrana del pas de la Casa (J. Bordes, 1979), la Clínica Santa Coloma (J. Bordes, 1980) o l'edifici Nexus de STA a Santa Coloma (I. Vittori i J. Batllle, 2000), Illa Carlemany (P. Aixàs, 2009). Així com en desenes d'edificis d'habitatges com ara el conjunt del Part de les Oques d'en Pere Aixàs a Escaldes-Engordany (2002). I podíem seguir fins el centenar i mig d'obres en les quals va participar.

L'arquitectura és una empresa col·lectiva on intervenen un munt de persones. Des del promotor, passant pels tècnics (topògrafs, geòlegs, arquitectes, enginyers d'estructures, enginyers d'instal·lacions, arquitectes tècnics, tècnics de seguretat, mediambientalistes...), administracions, constructores, instal·ladors (lampistes, electricistes, ascensoristes, fusters, vidriers, serrallers, pintors...) i un llarg etc. Tots ells necessaris per assolir un bon resultat. L'estructura és, sense dubte, fonamental i en aquest apartat **Yves Serra** va ser un mestre al qual devem l'esquelet de molts dels edificis que conformen el nostre paisatge urbà, alguns dels quals obres destacades de l'arquitectura contemporània andorrana.

Gràcies, Yves.

Escaldes-Engordany, el dia en que la nostra filla Txell fa 21 anys. (15/05/25)